

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

VISOKOG TRGOVAČKOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U PAZINU

Na posl.br. St-14/2015

Stečajnopravna stvar:

Stečajni dužnik:

GORAN INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Poreč – Parenzo
(Grad Poreč – Parenzo), Mate Vlašića 47a, OIB: 66649656334,
zastupano po stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću

Razlučni vjerovnik

- **Kupac/ Revident:**

GROPLAST d.o.o., Dvori (Općina Kaštelir-Labinci –
Castelliere-S. Domenica), Poslovna zona Labinci 25, OIB:
68228123319, zastupano po članu uprave Zvonko Vukovac, a
ovaj po punomoćnici Martini Benolić, odvjetnici u Umagu

Radi:

stečajnog postupka

REVIZIJA

*putem e-komunikacije
punomoć – uvidom u spis*

- I. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.05.2024. godine, posl.br. Revd-853/2024-2 riješeno je:

Razlučnom vjerovniku GROPLAST d.o.o., se dopušta revizija protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-3554/2023-2 od 26. listopada 2023. u odnosu na sljedeće pravno pitanje:

„Predstavlja li izjava prvog razlučnog vjerovnika u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona izjavu kojom isti kupuje nekretninu po utvrđenoj vrijednosti ili isključivo ponudu u visini utvrđene vrijednosti nekretnine?“.

Dokaz: *Uvid u rješenje VSRH posl.br. Revd-853/2024-2, uvidom u spis*

Revident GROPLAST d.o.o. nastavno na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.05.2024. godine, posl.br. Revd-853/2024-2 podnosi ovu reviziju sa prijedlogom da Vrhovni sud Republike istu usvoji i preinači, a podredno ukine odluke sudova nižeg stupnja i to rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.10.2023. godine, posl.br. Pž-3554/2023-2 te rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, posl.br. St-14/2015-677.

U nastavku ove revizije, revident daje jasno određene razloge i obrazloženje iz kojih razloga smatra da je ova revizija u cijelosti osnovana, sve u smislu odredbe članka 389.d. stavak 1. točka 3. Zakona o parničnom postupku, a sve kako je opisano u nastavku.

- II.** Opreza radi, glede pravodobnosti ove revizije, revident ukazuje da je ista obavljena na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče sudova dana 03.09.2024. godine, a ista je zaprimljena putem e-komunikacije dana 16.09.2024. godine, slijedom čega je ova revizija pravodobna.

Dokaz: *Uvid na e-oglasnu ploču sudova*
Uvid u spis

- III.** U svrhu shvaćanja postavljenog pitanja, kao i obrazloženja osnovanosti postavljenog pitanja za koje pitanje je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.05.2024. godine, posl.br. Revd-853/2024-2 dopuštena revizija, kao i jasnije shvaćanje revizije revidenta, revident u nastavku ove točke ove revizije daje kratki pregled odluka koje su prethodile podnošenju predmetne revizije.

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, posl.br. 1 St-14/2015-677 riješeno je:

I. Kupcu DENISU PETEHU, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, dosuđuju se nekretnine upisane u Zemljišnoknjižnom odjelu Poreč, Općinskog suda u Pazinu i to: - nekretnina oznake kč.br. 1458/2 i 1458/5, zk.ul. 1293, k.o. Tar, u naravi oranice 288 m² i 87 m², za iznos od 38.947,20 eura / 293.447,68 kn1 .

II. Kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, dužan je u roku od 30 dana od pravomoćnosti ovog rješenja uplatiti razliku kupovnine preko iznosa uplaćene jamčevine

(osiguranja), i to iznos od 35.387,57 eura / 266.627,65 kn, na poseban račun Financijske agencije br. HR1123900011300028787, Model: HR11, poziv na broj 417254- 376663.

Prilikom uplate potrebno je da uplatitelj u polje 71A na SWIFT-u ili na obrascu naloga za plaćanje u polje „Opcija troška“ naznači opciju „OUR“.

Ako kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja ne položi kupovninu iz točke I. izreke ovog rješenja, donijet će se novo rješenje o dosudi kojim će se oglasiti nevažećom dosuda navedenom kupcu i predmetne nekretnine će se dosuditi prvom sljedećem kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi.

III. Nakon što ovo rješenje postane pravomoćno i nakon što kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, uplati iznos iz točke II. ovog rješenja, upisat će se u zemljišnoj knjizi u njegovu korist pravo vlasništva na nekretninama iz točke I. ovog rješenja te će se iz zemljišne knjige brisati sljedeći tereti: - Zabilježuje se odbijena molba ovrhovoditelja Sergo Igora za zabilježbu ovrhe 1 Fiksni tečaj konverzije 7,53450 2 1 St-14/2015-677 na nekretninama upisanim u A na temelju Rješenja o ovrsi od 12.12.2008. godine., posl. broj Ovr-54/08. - Na temelju Rješenja Općinskog suda u Puli od 22. rujna 2009. posl. broj Gž781/09-2 NAREĐUJE SE : uspostava zemljišno knjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe ovog rješenja posl. broj Z - 6092/08, i to tako da se izvrši sljedeći upis koji glasi: "Zaprimljeno, 03.11.2008. broj Z - 5508/08 Na temelju Rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 31.10.2008., posl. broj R1-157/08 zabilježuje se privremena mjera zabrane otuđenja ili opterećenja nekretnine upisane u A. i to na k.č. broj 1458/2 i 1458/5, koja privremena mjera traje do zabilježbe ovrhe nakon pokretanja sudske ovrhe temeljem čl. 252. Ovršnog zakona ili drukčije odluke suda. - Na temelju Rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl. broj 19 St-59/2011 od 13. rujna 2011. zabilježuje se otvaranja stečajnog postupka na nekretninama u vlasništvu dužnika Goran Inženjeringa d.o.o., Poreč, M. Vlašića 47a upisane u A. - ZABILJEŽBA, RJEŠENJE TRGOVAČKOG SUDA U PAZINU, POSL.BR. ST14/2015 25.07.2022, zabilježuje se Rješenje o prodaji nekretnina stečajnog dužnika GORAN INŽENJERING d.o.o. - Na temelju solemniziranog sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 03.02.2009. i Povijesnog izvodka iz sudskog registra od 28.01.2009., uknjižuje se pravo zaloga na nekretnine upisane u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od =1.563.343,70 kn (slovima: milijunpetstošezdesettitisučetristočetdesettrikuneisedamdesetlipa) u korist GROPLAST D.O.O., MB: 0712680, KAŠTELIR, POSLOVNA ZONA BB - Na temelju ovog sudnog rješenja od 26.10.2009, poslovni broj Ovr - 1257/09, uknjižuje se pravo zaloga na nekretnini upisanoj u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 4.091.277,22 kune zajedno sa zakonskim zateznim kamatama specificiranim u prijedlogu za osiguranje pa do namirenja i troškova postupka osiguranja s zakonskim zateznim kamatama počev od dana donošenja rješenja o osiguranju, pa do isplate, u korist: MINISTARSTVO FINACIJA - Zabilježuje se ovršivost tražbine upisane pod rb. 3.1.- - Na temelju ovog Rješenja o osiguranju od 07. 01. 2010. godine, posl. broj Ovr1587/09 uknjižuje se pravo zaloga na nekretninama u vlasništvu protivnika osiguranja Goran Inženjeringa d.o.o. Poreč upisane u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od =500.000,00 kuna (slovima: petstotisućakuna) sa zateznom kamatom na taj iznos

koja teče od 05.07.2008. godine, u korist predlagatelja osiguranja: ELEKTROMETAL D.O.O., POREČ, ROČKA 12 - Zabilježuje se ovršivost tražbine upisane sa Z-118/10.

IV. Nekretnine iz točke I. izreke ovog rješenja predati će se kupcu DENISU PETEHU, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, nakon što uplati iznos iz točke II. izreke ovog rješenja i nakon što ovo rješenje postane pravomoćno.

V. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Poreč, Općinskog suda u Pazinu, da u zemljišnoj knjizi upiše zabilježbu dosude na nekretninama iz točke I. izreke ovog rješenja.

VI. Zemljišnoknjižni odjel Poreč, Općinskog suda u Pazinu, obaviti će upis iz točke III. izreke na temelju ovog pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnina i na temelju potorde stečajnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s točkom II. izreke ovog rješenja. 3 1 St-14/2015-677

VII. Nalaže se stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću iz Pule, Koparska 37, da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja dostavi sudu obračun troškova unovčenja nekretnina (čl. 254. Stečajnog zakona).

Protiv prethodno citiranog rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, revident je u svojstvu žalitelja podnio žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Predmetnom žalbom, revident je pobijao rješenje suda prvog stupnja u cijelosti, iz svih žalbenih razloga, a osobito iz razloga što citirana odluka sadrži tumačenje i primjenu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona suprotno svrsi te odredbe, ali i suprotno ustaljenoj pravomoćnoj praksi nižestupanijskih i višestupanijskih sudova.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a povodom žalbe ovdje revidenta, od 26.10.2023. godine, posl.br. Pž-3554/2023-2 riješeno je:

Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika Groplast d.o.o., Dvori i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-14/2015-677 od 08. rujna 2023.

Posljedično, žalba ovdje revidenta odbijena je kao neosnovana, u obrazloženju koje nisu uzeti u obzir žalbeni razlozi izjavljeni po ovdje revidentu, već je istom paušalno i generalno obrazložen postupak dražbe i davanja izjave prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Sud prvog i drugog stupnja, suprotno slovu zakona, cijenili su izjavu prvog razlučnog vjerovnika prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona kao puku i isključivu ponudu za kupnju nekretnine u visini utvrđene vrijednosti nekretnine. Tim više što se u odluci drugog stupnja navodi da je prvi razlučni vjerovnik mogao sudjelovati na dražbi uz izjavljivanje prijeboja – koji prijeboj je izrijeком zabranjen odredbom članka 176. stavak 1. Stečajnog zakona.

Protiv predmetnog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, ali i rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Pazinu, revident je podnio prijedlog za dopuštenje revizije, koja revizija je dopuštena glede pravnog pitanja opisanog u točki I. ove revizije, i to rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.05.2024. godine, posl.br. Revd-853/2024-2. Posljedično, revident podnosi ovu reviziju zbog pravnih pitanja koje su nižestupanijski sudovi razmatrali u ovom stečajnom postupku, a koja pitanja su važna za osiguranje jedinstvene

primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Revident ukazuje da je predmetno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj kroz sudsku praksu.

Kao što je istaknuo u podnesenom prijedlogu za dopuštenje revizije, slijedom okolnosti da novi Ovršni zakon predviđa da se svi ovršni postupci u kojima je ovršenik stečajni dužnik vode pred Trgovačkim sudovima tj. stečajnim sudovima, postavljeno pitanje opisano u točki I. ove revizije dobiva veliku važnost, osobito s obzirom na velik broj prodaja nekretnina na javnoj dražbi opterećenih založnim pravima. Naime, precizno tumačenje odredbi i prava prvih razlučnih vjerovnika u dražbama temeljna je pretpostavka za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Svi razlučni vjerovnici, ali i svi sudionici javne dražbe, pa i stečajnog postupka, moraju unaprijed biti upoznati sa pravilnim tumačenjem odredbi, a sve kako bi se osigurala jedinstvena primjena prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Naime, različita tumačenja odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona dovode u pravnu nesigurnost sve sudionike u stečaju, a osobito prve razlučne vjerovnike u prednosnom redu. Tim više da glede postavljenog pitanja, tj. pitanja za koje je dopušteno podnošenje ova revizija postoji oprečna praksa drugostupanjskih sudova (ali i prvostupanjskih sudova), dok Vrhovni sud Republike Hrvatske nije zauzeo stav o predmetnom pitanju. Posljedično, samim time, a u skladu sa uvodno citiranim rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojim je dopušteno podnošenje ove revizije, rješavanje ove revizije je iznimno važno, a razlozi osnovanosti ove revizije opisani su u slijedećim točkama ove revizije. Opreza radi, a u slučaju da Vrhovnom sudu Republike Hrvatske bude dvojbeno koji dijelovi pobijanih sudskih odluka se imaju ispitati, revident ukazuje da je postavljeno pravno pitanje opisano u točki I. ove revizije bitno utjecalo na donošenje odluka prvog i drugog stupnja opisanih u ovoj točki ove revizije, i to u cijelosti, čime se ima smatrati da se ovom revizijom predmetne odluka suda prvog i drugog stupnja pobijaju u cijelosti.

- IV. U nastavku, revident obrazlaže relevantnu sudsku praksu koja je suprotna onoj zauzetoj u osporavanoj odluci, kao i važnost rješavanja postavljenih pitanja u svrhu jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Nesporo je da istaknuti razlozi i obrazloženje upiru na osnovanost ove revizije, a sve iz razloga kako je opisano u nastavku.

Sud prvog i drugog stupnja temelje pobijane odluke na pogrešnom pravnom stajalištu i tumačenju odredbe Stečajnog zakona, a kojim pogrešnim tumačenjem je istovremeno učinjena bitna povreda procesne naravi koja je bitno utjecala na donošenje osporavanog rješenja. Prvenstveno, obje odluke zanemaruju okolnost da je Stečajni zakon *lex specialis*, i da su sudovi bili dužni prvenstveno primijeniti partikularne odredbe tog Zakona koji uređuju pojedinu

pravnu situaciju. Također, oba sudova nižeg stupnja su u osporavanim odlukama tj. obrazložejnima istih, zanemarili posebne odredbe koje sadrži Stečajni zakon, i to nedopuštenost primjene pojedinih instituta (poput primjerice prijeboja) u stečajnim postupcima.

Sud prvog stupnja je u pobijanoj odluci derogirao jasno i nesporno pravo prvog razlučnog vjerovnika da nekretninu kupi izjavom, tj. derogirao svojevrsno zakonsko pravo prvokupa uređeno odredbom članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, a istovremeno je osporavanu odluku istu temeljio na nepoznatim i nepostojećim odredbama Stečajnog zakona.

Odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona citirano glasi:

*Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da **kupuje** nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.*

Iz citirane odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona proizlazi da je predmetnom odredbom uređeno pravo prvog razlučnog vjerovnika da izjavi da **kupuje** nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine. Posljedično, tom je odredbom jasno uređeno pravo prvog razlučnog vjerovnika da nekretninu **kupi po utvrđenoj, tj. tržišnoj vrijednosti utvrđenoj na temelju pravomoćne odluke suda, a sukladno procjeni vrijednosti izrađenoj po stalnom sudskom vještaku.**

Ono što je bitno za odlučivanje o ovoj je reviziji je da citiranom odredbom **nije uređeno da prvi razlučni vjerovnik isključivo daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti nekretnine; obzirom da je zakonska formulacija izrazito jasna i nesporna te izrijekom uređuje da prvi razlučni vjerovnik nekretninu – kupuje po utvrđenoj vrijednosti.** Posljedično, tumačenja i primjena predmetne zakonske odredbe od strane sudova nižeg stupnja nije prihvatljivo, niti u skladu sa Zakonom. Naime, ukoliko je zakonodavac uredio da prvi razlučni vjerovnik nekretninu kupuje po utvrđenoj vrijednosti, to sudovi ne mogu takvu izjavu o kupnji tretirati kao puko davanje ponude.

Sukladno odredbi članka 253. Zakona o obveznim odnosima, ponuda je prijedlog za sklapanje ugovora učinjen određenoj osobi koji sadrži sve bitne sastojke ugovora. Obzirom da Zakon o obveznim odnosima ne uređuje učinak i domet značenja ponude kod javnih natječaja, pa time i javnih dražbi, pravno značenje istog valja potražiti u sudskoj praksi sudova. Naime, kod javnog natječaja za prikupljanje ponuda, „*Natječaj za prikupljanje pisanih ponuda za prodaju nekretnine nije ugovor, već poziv da se učini ponuda*“ (Županijski sud u Rijeci, odluka posl.br. GŽ-1629/01 od 16.01.2002. godine). Poziv za sudjelovanja na elektroničkoj javnoj dražbi je poziv kojim se zainteresirane osobe pozivaju na davanje ponuda u smislu Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje

nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku. Tim Pravilnikom je propisano da Financijska agencija u postupku elektroničke javne dražbe prikuplja ponude za kupnju nekretnine koja je predmet javne dražbe. Međutim, nijednom odredbom Ovršnog zakona, Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku, ili drugog pravnog propisa, **nije** propisano da izjava kojom prvi razlučni vjerovnik kupuje nekretninu, ima isključivu pravnu snagu ponude. Naime, davanje i pravni značaj ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi je jasno regulirano Ovršnim zakonom i Pravilnikom o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku, ali odredbama tih propisa **nije** uređeno da izjava o kupnji prvog razlučnog vjerovnika prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona jest izjednačena s ponudom. Naime, već iz sam zakonske dikcije proizlazi da je volja zakonodavca bila da takvom izjavom prvi razlučni vjerovnik kupuje nekretninu po utvrđenoj vrijednosti, a ne da daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti.

Iz same formulacije i gramatičkog izričaja citirane odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, prvi razlučni vjerovnik ima svojevrsno zakonsko pravo prvokupa. Iako je takav navod i žalbeni razlog izjavljen po ovdje revidentu, sud drugog stupnja otklonio, isti je samim time zauzeo stajalište suprotno ustaljenoj praksi Visokog trgovačkog suda RH u pravno i činjenično istovjetnim situacijama.

Naime, prema praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona predstavlja svojevrsno zakonsko pravo prvokupa uređeno u korist prvog razlučnog vjerovnika, kao subjekta koji ima pravo prvenstvenog namirenja iz predmeta razlučnog prava. Taj je stav zauzet u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 25.06.2020. godine, posl.br. PŽ-2784/2019, kojim rješenjem je odbijena žalba uložena protiv rješenja o dosudi kojim je nekretnina dosuđena prvom razlučnom vjerovniku temeljem odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, a u kojem rješenju je zauzet slijedeći stav (citirano):

Nadalje, u pogledu žalbenog navoda da drugoovrhovoditelj nije kupac koji je ponudio najveću cijenu za predmetne nekretnine valja istaknuti da drugoovrhovoditelj na predmetnim nekretninama ima status prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu slijedom čega se ima uzeti u obzir odredba članka 247. stavak 7. SZ-a kojom je propisano da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

Prema shvaćanju ovog suda radi se o svojevrsnom zakonskom pravu prvokupa prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu na nekretnini na kojoj ima razlučno pravo, a koje pravo se može dovesti u vezu s odredbom članka 96. stavak 1.

OZ-a kojom je propisano da osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako sudu u roku od tri dana po zaključenju dražbe izjavi da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

Dokaz: rješenje VTS-a posl.br. PŽ-2784/2019 kao u tekstu

Revident ukazuje da je i citirana odluka VTS-a posl.br. PŽ-2784/2019 usko povezana sa pitanjem za koji je dopušteno podnošenje revizije u ovom konkretnom slučaju. Naime, nesporno je da je u recentnim odlukama drugostupanjskog suda prilikom primjene odredbi Stečajnog zakona, a osobito odredbe članka 247. stavak 7. istog, zauzeto nedvojbeno stajalište da ta odredba uređuje svojevršno pravo prvokupa uređeno u ime i za korist prvog razlučnog vjerovnika. Navedeno govori u prilogu upravo tvrdnji ovdje revidenta da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona uređuje pravo razlučnog vjerovnika da isti svojom izjavom nekretninu kupi za kupovninu u visini utvrđene vrijednosti, a ne da takvom izjavom daje puku ponudu.

Prethodno citirana odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona je vrlo jasna i logična, jer se u svakom stečajnom i ovršnom postupku, prije prodaje same nekretnine, mora, po ovlaštenoj i stručnoj osobi, utvrditi tržišna vrijednost nekretnine. Postupak procjene tržišne vrijednosti nekretnine provodi se temeljem procjene stalnog sudskog vještaka, te sve strane u postupku imaju mogućnost i pravo očitovanja na tako izrađenu procjenu, a temeljem kojeg postupka (i procjene) sud donosi zaključak kojim se utvrđuje vrijednost nekretnine. Međutim, način i modalitet tumačenja i dometa odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona od strane nižestupanjskih sudova u ovom konkretnom slučaju, izravno dovodi u pitanje cjelokupni postupak utvrđivanja tržišne vrijednosti nekretnine. Naime, tržišna vrijednost označava tržišnu vrijednost, vrijednost koju bi ta ista nekretnina morala postići na tržištu, tj. fer cijenu, a za koju cijenu prvi razlučni vjerovnik ima zakonsko pravo da izjavi da istu kupuje – upravo po toj, tržišnoj, cijeni, bez špekulativnih ili drugih smanjivanja cijene do kojih dolazi prilikom provedbe javne dražbe.

Suprotno prethodno navedenom i obrazloženom, u osporavanim odlukama nižeg stupnja sudovi su se upustili u **uspoređivanje izjave o kupnji ovdje revidenta i ponuda danih na elektroničkoj javnoj dražbi, kao i obrazlaganje koje ne pronalazi temelja u nijednoj odredbi Stečajnog zakona.** Nadalje, pobijana odluka suda drugog stupnja sadrži obrazloženje da je prvi razlučni vjerovnik, nesudjelovanjem na javnoj dražbi „izgubio pravo kupnje“, koje utvrđenje također ne iznalazi temelja u nijednom pravnom propisu, jer nijedan zakonski propis ne sadrži takvo ili slično uređenje gubitka prava.

Navedeno je jasno i samim uvidom u pobijane odluke: ni sud prvog, a ni sud drugog stupnja svoje odluke nisu temeljili na nijednoj odredbi Stečajnog zakona, već su svoje stajalište isključivo paušalno i generalizirano obrazložili. Bitno je istaknuti da ne postoji nijedna odredba važećih Zakona na temelju koje bi sudovi bili ovlašteni uspoređivati iznose iz prikupljenih ponuda putem elektroničke javne dražbe sa izjavom razlučnog vjerovnika iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, ili temeljem kojih bi sudovi bili ovlašteni derogirati pravno značenje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona na razinu puke ponude. Međutim, sud prvog i drugog stupnja obrazlažu upravo suprotno, a što proizlazi iz obrazloženja osporavanih rješenja, i to obrazlažu na način koji nije spojiv sa samom odredbom članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona i drugim odredbama Stečajnog zakona, prvenstveno iz slijedeća dva razloga:

- Odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, kao i pravo koje za prvog razlučnog vjerovnika proizlazi iz iste, nije uvjetovana ili ograničena nijednom odredbom Stečajnog zakona (kao *lex specialisa*) ili bilo kojeg drugog Zakona
- Odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona sadrži jasnu i izričitu formulaciju koja prvom razlučnom vjerovniku daje pravo da davanjem takve izjave kupi nekretninu na kojoj je uknjiženo predmetno razlučno pravo, i stavi u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

U skladu sa redovnom praksom Trgovačkih sudova, nakon što prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu izjavi da kupuje nekretninu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, to nadležni stečajni sudovi prekidaju elektroničke javne dražbe u tijeku. Kao primjer valja uzeti zaključak Trgovačkog suda u Bjelovaru od 18.07.2018. godine, posl.br. St-175/2016, kojim je prekinuta prodaja nekretnina elektroničkom javnom dražbom, a sve iz razloga što je prvi razlučni vjerovnik dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, na temelju koje izjave je taj isti sud, posebnim rješenjem, predmetne nekretnine dosudio prvom razlučnom vjerovniku. Nadalje, dražba je na sličan način prekinuta i zaključkom Trgovačkog suda u Splitu od 19.05.2021. godine, posl.br. St-2/2013, uz nalog FINA-i da u roku od 3 dana od zaprimanja zaključka dostavi sudu izvještaj.

Dokaz: *zaključak TS Bjelovar, kao u tekstu*
rješenje o dosudi TS Bjelovar u postupku St-175/2016
zaključak TS Split, kao u tekstu

U ovom konkretnom slučaju, sud prvog stupnja nije prekinuo elektroničku javnu dražbu, dok su i sud prvog stupnja, i sud drugog stupnja, tretirali

predmetnu izjavu prvog razlučnog vjerovnika – kao najobičniju ponudu, a ne izjavu o kupnji.

Naime, važeće odredbe Stečajnog zakona ne sadrže nijednu jedinu odredbu koja bi na bilo koji način ograničila **pravo razlučnog vjerovnika na davanje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, niti bilo kakvu odredbu kojom bi to pravo prvog razlučnog vjerovnika bilo uvjetovano bilo čime, odnosno uvjetovano ishodom elektroničke javne dražbe.**

Stoga, nije jasno na temelju koje odredbe Stečajnog zakona su sudovi nižeg stupnja donijeli osporavane odluke. Već iz citirane prakse je nesporno da osporavana odluka odstupa od pravilnog tumačenja odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, osobito u pogledu dometa i pravnog značaja takve izjave.

Naime, čak je i revizijski sud jasno izrazio stajalište da je **u slučaju da je prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, eventualni ponuditelji na dražbi nisu uopće stranke u postupku dosude za tu konkretnu nekretninu, bez obzira na sam ishod elektroničke javne dražbe.** Naime, pravo uređeno člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona jest zakonom uređeno pravo na kupnju po utvrđenoj tj-tržišnoj vrijednosti, posljedično isto se ima smatrati svojevrsnim pravom za kupnju neposrednom pogodbom na temelju samog (pa i svojevrsnim pravom zakonskog prvokupa!), čime je prilikom donošenja osporavanog rješenja sud prvog stupnja bio dužan primijeniti odredbu članka 104. Ovršnog zakona. Navedeni je stav zauzet u nizu pravomoćnih odluka Trgovačkih sudova, a što je podrobnije opisano u slijedećoj točki ove revizije.

Nadalje, rješenje suda drugog stupnja temelji se na pogrešnom pravnom stajalištu (točka 13. obrazloženja), a sukladno kojoj je revident mogao sudjelovati na javnoj dražbi, a potom biti oslobođen polaganja kupovnine. Takvo utvrđenje suda jest suprotno generalnoj nedopustivosti prijeboja u stečajnom postupku u slučaju kada je obveza stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi nastala nakon otvaranja stečajnog postupka.

Stečajni zakon uređuje generalnu zabranu prijeboja, a koja je sadržana u odredbi članka 176. stavak 1. točka 1. Stečajnog zakona:

Nedopustivost prijeboja

Članak 176.

Prijeboj nije dopušten:

1. ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka

Posljedično, kada bi tumačenje sudova prvog i drugog stupnja bilo pravilno, tada je revident bio dužan sudjelovati na dražbi, a potom položiti (platiti!)

kupovninu, obzirom da je prijeboj tražbine s naslova kupovnine (koja je nastala nakon dražbe pa time i nakon otvaranja stečajnog postupka) i protutražbine razlučnog vjerovnika prema stečajnom dužniku (a koja je nastala prije otvaranja stečaja) – zabranjena i nedopuštena izričitom zakonskom odredbom Stečajnog zakona, kao *lex specialis*.

U pojedinim stečajnim postupcima, sud je čak i po službenoj dužnosti ukidao odluke skupštine vjerovnika koja su uključivale prijeboj potraživanja stečajnog vjerovnika i kupovnine. Primjera radi, takav je stav zauzet u rješenju Trgovačkog suda u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku od 16.10.2018. godine, posl.br. St-204/2016 u kojem rješenju se navodi da „*sukladno čl. 176. SZ-a prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja tečajnog postupka. U konkretnom slučaju odluka skupštine vjerovnika je da se izvrši prijeboj tražbine stečajnog vjerovnika sa tražbinom pozajmica koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka i koja je stečajnom vjerovniku priznata kao tražbina drugog višeg isplatnog reda sa tražbinom stečajnog dužnika za kupoprodajnu cijenu (kupovninu) koja tražbina stečajnog dužnika još nije nastala i nastat će (tek) nakon provedene prodaje, tj. tražbina će nastati nakon što je stečajni postupak otvoren, pa takav prijeboj nije dopušten...*“ . Već je navedenim jasno da pravno obrazloženje sadržano u pobijanim rješenjima nije pravilno, te da je isto suprotno izričitoj zakonskoj zabrani. Time sud drugog stupnja u osporavanoj odluci obrazlaže prava prvih razlučnih vjerovnika na način da je isto izričito protivno odredbama *lex specialis*, tj. odredbama Stečajnog zakona.

Dokaz: Rješenje TS Split, SS Dubrovnik kao u tekstu

Istovremeno, ono što je bitno istaknuti da je cilj vođenja stečajnog postupka, skupno namirenje vjerovnika, međutim osporavanim odlukama nižeg stupnja, sudovi štite upravo ovdje revidenta – od samog sebe. Naime, jedino potraživanje koje se može namiriti prodajom predmetne nekretnine – jest potraživanje ovdje revidenta, kao prvog razlučnog vjerovnika. Time nije jasno čije uopće interese štite sudovi nižeg stupnja, sve s obzirom da u ovom konkretnom slučaju je u pitanju uvijek isto potraživanje – a to je potraživanje ovdje revidenta. Naime, cjelokupna imovina stečajnog dužnika je opterećena založnim pravima, te ne postoji, pa ni najmanja vjerojatnost, da će se ovdje revident namiriti bilo koji daljnji iznos, izuzev na ovoj nekretnini. Naime, radi se posljednjoj nekretnini koja je bila predmet prodaje, i na kojoj je razlučni vjerovnik imao prvo razlučno pravo u prednosnom redu; čime pobijanim rješenjima sudovi nižeg stupnja štite upravo revidenta – od samog sebe, što je apsurdno, odnosno „štite prava“ revidenta suprotno njegovoj volji, danoj izričitoj izjavi o kupnji, sve u uvjetima kada za stečajnog dužnika i sve druge

stečajne vjerovnike navedeno ne mijenja apsolutno ništa, pa nijedan cent u namirenju.

Osporavano rješenje, opisano u točki I. revizije, odstupa od ustaljene prakse Trgovačkih sudova, Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH glede primjene i dometa odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.

Tumačenje i primjena odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona sadržano u osporavanoj odluci jest neosnovano te se istim u cijelosti gubi pravni i životni smisao postojanja te odredbe, jer se takvim tumačenjem u cijelosti ukida njezin smisao. Naime, **ishod, ali i samo održavanje elektroničke javne dražbe nije uopće od značaja u odlučivanju o dosudi u pravnoj situaciji kada je prvi razlučni vjerovnik koristio prava iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.**

Trgovački sud u Zadru je u pravomoćnom rješenju o dosudi od 09.10.2018. godine, posl.br. St-1081/2016, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RIVIJERA d.d., u stečaju, Šibenik, zauzeo slijedeće pravno stajalište:

„U konkretnom slučaju iako je najpovoljniju ponudu za kupnju predmetne nekretnine dao Mate-Teo Juradin, sud je nekretninu, a sukladno ranije odredbi čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona dosudio razlučnom vjerovniku MOBILIA d.o.o., Šibenik obzirom da čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog vjerovnika po osnovi cijene i u visini utvrdene vrijednosti.“

Dokaz: *presuda TS Zadar kao u tekstu, s klauzulom pravomoćnosti*

Prethodno citirano rješenje Trgovačkog suda u Zadru jest pravomoćno, i potvrđeno po Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske rješenjem od 11.12.2018. godine, posl.br. Pž-6738/2018. Naime u takvoj pravnoj situaciji kada prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu da izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, sudionici elektroničke javne dražbe **nisu uopće stranke u postupku**, a obzirom da niti ne polažu pravo na namirenje iz kupovnine, time isti nisu uopće ovlašteni na podnošenje žalbe, s obzirom da **prvi razlučni vjerovnik ima pravo prvenstva (a čak i prvokupa!) temeljem odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.** Posljedično, nesporno je da je to pravo prvog razlučnog vjerovnika na davanje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona **isključuje sve ostale sudionike koji su eventualno sudjelovali na elektroničkoj dražbi.**

Dokaz: *rješenje VTS-a kao u tekstu*

Nadalje, protiv prethodno citirane odluke VTS-a, uložena je revizija Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, koja revizija je odbačena rješenjem od 19.03.2019. godine, posl.br. Rev 1107/2019.

Dokaz: rješenje VSRH kao u tekstu

Osporavane odluke donesene u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GORAN INŽENJERING d.o.o. u stečaju su izrijekom protivne citiranim odlukama donesenim u stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Zadru vodio pod posl.br. St-1081/2016, čime se opravdano podnosi ova revizija glede dopuštenog pitanja. Nadalje, valja uzeti u obzir i sve druge postupke tj. citiranu sudsku praksu, u kojoj su Trgovački sudovi u svojstvu stečajnih sudova neposredno prekidali javnu dražbu i donosili rješenje o dosudi kojim se nekretnina dosuđuje prvom razlučnom vjerovniku odmah nakon što je prvi razlučni vjerovnik podnio izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona; jer je u tim slučajevima stečajni sud nesporno utvrdio da je tom odredbom uređeno pravo prvog razlučnog vjerovnika da izjavom nekretninu kupi, a ne da istom daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti. Time su osporavane odluke u suprotnosti i sa tim odlukama sudova prvog stupnja.

Nadalje, upravo iz citirane sudske prakse proizlazi da prvi razlučni vjerovnik **ima prednost u odnosu na ponuditelje na dražbi**, osobito s obzirom da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona **daje prvom razlučnom vjerovniku neposredno pravo da nekretninu kupi po utvrđenoj vrijednosti, a ne da da ponudu u visini utvrđene vrijednosti**. Posljedično, postoji daljnji niz prakse sudova prvog stupnja u kojima se rezultati provedene elektroničke javne dražbe uopće ne obrazlažu u rješenju, sve s obzirom na prethodno citirane odluke viših sudova, ali i same formulacije odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Naime, u datim okolnostima je uopće bespredmetno i protivno zakonu obrazlagati ishod elektroničke javne dražbe, obzirom da se ponuditelji na istoj uopće **ne** smatraju sudionicima. Primjera radi, takvo je stajalište zauzeo u pravomoćnom Rješenju o dosudi Trgovačkog suda u Bjelovaru od 18.7.2018., posl.br. St-175/2015 te pravomoćnom Rješenju o dosudi Trgovačkog suda u Pazinu od 08.10.2021. godine, posl.br. St-392/2016.

Nadalje, prema daljnjoj praksi prvostupanjskih sudova, **čak i u slučaju da je došlo do informatičkih grešaka u sustavu FINA-e prilikom provedbe elektroničke javne dražbe – to ne utječe na donošenje rješenja o dosudi u slučaju da je prvi razlučni vjerovnik dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona**. Takvo pravno stajalište je zauzeo Trgovački sud Rijeci u pravomoćnom rješenju o dosudi od 05.03.2020. godine, posl.br. St-1063/2016-129 zauzeo je stajalište kako slijedi (citirano):

„Slijedom navedenoga, a imajući u vidu da razlučni vjerovnik trgovačko društvo AYATA MEDIA d.o.o., ima novčanu tražbinu prema stečajnom dužniku osiguranu razlučnim pravom na predmetnim nekretninama temeljem Ugovora o ustupu – prodaji tražbine od 31. siječnja 2020. godine, koja iznosi ukupno 20.573.019,13 kn, te je temeljem odredbe čl.247. st.7. SZ-a izjavio prijebaj svoje tražbine s protutražbinom stečajnog dužnika, sud nalazi da su ostvarene pretpostavke za dosudu nekretnina opisanih u točki I. – V. izreke, razlučnom vjerovniku trgovačkom društvu AYATA MEDIA d.o.o.

Nakon završetka e-Dražbe, Agencija je podnijela sudu izvješće o provedenoj e-Dražbi s identifikatorom nadmetanja 21454, 21462, 21464, 21468 i 21475. Uz izvješće, Agencija je dostavila sudu obavijest o postupanju u predmetnom spisu. Navela je da su dana 18. veljače 2020. godine na razini centralnog sustava e-Dražbe evidentirani sigurnosni incidenti, izvanredni događaji, na koje Agencija nije mogla utjecati, zbog čega je pojedinim korisnicima servisa e-Dražba bilo onemogućeno neometano koristiti servis na način da im je bila ometana ili usporena predaja ponude. Agencija nije zaprimila niti jedan prigovor korisnika servisa e-Dražbe.

Sigurnosni incidenti koji su evidentirani dana 18. veljače 2020. godine na razini centralnog sustava e-Dražbe nisu od utjecaja na regularnost same dražbe, posebno cijeneći okolnost da je do završetka elektroničke javne dražbe prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu (koji nije sudjelovao u nadmetanju) podnio izjavu da kupuje predmetne nekretnine i da stavlja u prijebaj svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom na predmetnim nekretninama prema stečajnom dužniku u visini 20.573.019,13 kn s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrdene vrijednosti koja ukupno iznosi 15.772.670,00 kn, zbog čega sud nije smatrao potrebnim poništiti e-Dražbe s identifikatorom nadmetanja 21454, 21462, 21464, 21468 i 21475.“.

Dokaz: rješenje TS Rijeka kao u tekstu

U stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku vodio pod posl.br. St-225/2016, sud prvog stupnja je dosudio nekretninu prvom razlučnom vjerovniku na temelju odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Povodom žalbe ponuditelja na elektroničkoj javnoj dražbi, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u rješenju od 28.11.2018. posl.br. Pž-6940/2018 zauzeo stajalište da (citirano):

„Neosnovano žaliteljica ističe da je razlučni vjerovnik trebao sudjelovati u javnoj dražbi, jer on ima temeljem zakonske ovlasti izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijebaj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrdene vrijednosti nekretnine.

Slijedom navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja o dosudi nekretnine razlučnom vjerovniku pa je valjalo žalbu odbiti kao

neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380 st. 2 ZPP-a u vezi s čl. 6 SZ-a.

Dokaz: *presuda VTS-a kao u tekstu*

Nadalje, protiv prethodno citirane odluke VTS-a donesene pod posl.br. PŽ-6940/2018 podnesena je revizija, prilikom čega je Vrhovni sud Republike Hrvatske jasno istaknuo da **odredbe Stečajnog zakona ne sadrže nikakva ograničenja ili uvjete glede prava prvog razlučnog vjerovnika uređena člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona.** U rješenju VSRH od 09.04.2019. godine, posl.br. Rev-1481/2019 zauzeo je slijedeće pravno stajalište:

Slijedom navedenog, odgovori na prvo i drugo postavljeno pitanje glasio bi da prvi razlučni vjerovnik u smislu čl. 247. stavak 7. SZ-a nije dužan sudjelovati na javnoj dražbi da bi iskoristio svoje pravo iz citirane zakonske odredbe, a izjavu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine može dati do onoga trenutka do kojeg ona još može imati pravni učinak, a to je trenutak donošenja, od strane suda, rješenja o dosudi nekretnine najpovoljnijem kupcu.

Dokaz: *rješenje VSRH kao u tekstu*

Slijedom citirane sudske prakse, osporavana odluka je izrijeком protivna istima, te se kao bitnim u svrhu osiguranja jedinstvene primjene prava, predlaže da revizijski sud usvoji ovu reviziju kao osnovanu te zauzme stajalište da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona sadrži pravo prvog razlučnog vjerovnika da izjavom kupi nekretninu, odnosno da se takva izjava ne smatra isključivo „običnom“ ponudom.

Nadalje, pravno stajalište da u svrhu korištenja predmetne izjave, odnosno pravnog učinka iste, na 30.sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 09.11.2017. jasno je uređeno da to pravo nije uvjetovano odnosno nije od značaja je li prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu sudjelovao na elektroničkoj javnoj dražbi.

Dokaz: *uvid u izvod iz zapisnika iz sjednice kao u tekstu, uvidom u spis*

Posljedično, nesporno je da se radi o pravu prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu, koje nije ograničeno ničim, izuzev okolnosti da se istim **može koristiti dok takva izjava može imati pravni učinak, odnosno do donošenja rješenja o dosudi.** U ovoj pravnoj stvari, ovdje revident je predmetnu izjavu dao daleko prije donošenja osporavanog rješenja o dosudi, a istu je i ponovio nakon okončanja elektroničke javne dražbe, a prije donošenja

rješenja o dosudi, uz dodatno očitovanje. Prvi razlučni vjerovnik, ovdje žalitelj, predmetnu izjavu nije nikad opozvao ili na drugi način ograničio.

Dokaz: *nesporno, po potrebi uvid u spis*

Slijedom okolnosti da je revident u prethodnim točkama ove revizije dao pregled niza pravomoćnih odluka koje sadrže suprotno pravno tumačenje i različitu primjenu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, nesporno je da se osporavana odluka temelji na tumačenju mjerodavnih pravnih propisa koja nije u skladu ni sam sadržajem jasne zakonske odredbe, ni sa ustaljenom praksom drugih sudova, koja je potvrđena po najvišim sudskim instancama u Republici Hrvatskoj. Naime, nije jasno na temelju koje odredbe i kojeg Zakona je sud prvog stupnja smatrao da je isti ovlašten derogirati pravo prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu prilikom davanja izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, jer je time sud prvog stupnja, između ostalog, izjednačio pravni pojam davanje ponude na dražbi, i prava na kupnju izjavom po utvrđenoj (tržišnoj) vrijednosti. Naime, radi se o dva različita pravna pojma, prilikom čega davanje ponude ne može predstavljati istovjetnu ili pravno višu kategoriju od prava neposrednu kupnju putem izjave. Tim više što je potraživanje ovdje žalitelja daleko više i od dana ponude, što je u konkretnom slučaju nesporno.

Uvidom u osporavana rješenja donesena u ovom stečajnom postupku jasno proizlazi da **sudovi prvog i drugog stupnja svoje obrazloženje nisu temeljili na nijednoj odredbi Stečajnog zakona, odnosno sudovi nisu obrazložili koja bi to točno odredba Stečajnog zakona derogirala, ukidala ili ograničavala pravo kupnje prvog razlučnog vjerovnika uređeno člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona, odnosno koja bi to odredba Stečajnog zakona ili bilo kojeg drugog Zakona ovlašćivala sud na usporedbu ponude iz dražbe i izjave o kupnji prvog razlučnog vjerovnika.** Već samo izjednačavanje izjave o kupnji sa davanjem „obične“ ponude predstavlja pogrešno tumačenje mjerodavnih pravnih propisa. Uvidom u obrazloženja nižestupanjskih odluka je nesporno da su sudovi isključivo sud utvrdili navedeno, ali isto nije potkrijepljeno odgovarajućim odredbama Zakona.

Naime, tumačenje odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona izraženo u osporavanim odlukama u cijelosti ukida značenje i domet predmetne odredbe i prava prvog razlučnog vjerovnika. Takvim tumačenjem predmetna odredba Stečajnog zakona postaje bespredmetna, iako je sam Zakon jasan i uređuje da prvi razlučni vjerovnik **kupuje** nekretninu po utvrđenoj vrijednosti, dok isti **ne uređuje da prvi razlučni vjerovnik daje isključivo ponudu u visini utvrđene vrijednosti.** Time je **nejasno na temelju koje odredbe je sud prvog stupnja uspoređivao visinu ponuda s elektroničke javne dražbe s izjavom prvog razlučnog vjerovnika, obzirom da važeći Stečajni zakon takvu odredbu – ne**

sadrži. Naime, takvo uspoređivanje nije moguće niti pravilno, sve obzirom da je odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona posebno pravo razlučnog vjerovnika koje nije ni tom (a koje je uređeno sa *lex specialis*), koje nije ograničeno nijednom odredbom Stečajnog zakona, a niti isto može biti ograničeno bilo kojom drugom odredbom nekog drugog generalnog zakona (*lex generalis*).

Slijedom svega prethodno navedenog, osporavana rješenja su suprotna svim navedenim odlukama sudova prvog i drugog stupnja, ali i odlukama revizijskog suda. Pravno stajalište zauzeto u pobijanim rješenjima remeti pravnu sigurnost svih razlučnih vjerovnika i dovodi u dvojbu domet i pravno značenje prava razlučnih vjerovnika uređenih odredbom članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Nesporno je da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona propisuje da prvi razlučni vjerovnik nekretninu kupuje po utvrđenoj vrijednosti, a ne da isti daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti. Time revident smatra da je podrobno obrazložio razloge i osnovanost podnošenja ove revizije sve u smislu odredbe članka 389.d stavak 1. točka 3. Zakona o parničnom postupku. Posljedično, osporavana rješenja su protivna načelu pravne sigurnosti, čime revident opravdano i osnovano podnosi ovu reviziju.

Slijedom svega navedenog, revident

p r e d l a ž e

da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese rješenje kojim se ova revizija smatra osnovanom, odnosno rješenje kojim se ova revizija usvaja, u cijelosti, te istovremeno ukine rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.10.2023. godine, posl.br Pž-3554/2023-2, u cijelosti, i preinači rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, posl.br. St-14/2015-677 na način da se nekretnine oznake kč.br. 1458/2 i 1458/5, zk.ul. 1293, obje k.o. Tar dosude revidentu GROPLAST d.o.o. prema danoj izjavi temeljem članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, a podredno da ukine rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.10.2023. godine, posl.br Pž-3554/2023-2 i rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, posl.br. St-14/2015-677 i vrati predmet na ponovni postupak.

U Umagu, dana 01.10.2024. godine

Revident po punomoći